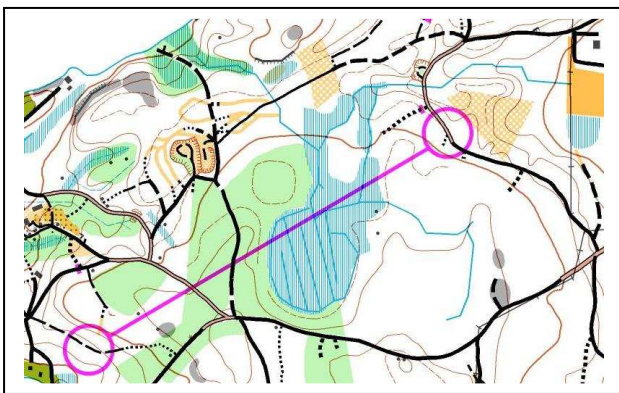

PYÖRÄSUUNNISTUS

Pyöräsuunnistus on suunnistuksen ja hiihtosuunnistuksen ohella yksi kolmesta suunnistusurheilun kilpailumuodosta. Lajissa edetään polkupyörällä (yleensä maastopyörä) ajamalla rastilta toiselle kilpailualueella luonnostaan olevaa tie- ja polkuverkostoa hyväksi käyttäen. Poikkeaminen pois teiltä ja poluilta on lähtökohtaisesti kielletty lajisäännöissä. Osaltaan tästä johtuen pyöräsuunnistus on erityisen suosittua mm. Etelä- ja Keski-Euroopassa. Siellä vapaa liikkuminen maastossa ei ole välttämättä mahdollista kuten pohjoismaissa, missä jokamiehen oikeudet mahdollistavat yleisesti ns. normaalin kesäsuunnistuksen. Suomessa oikomiskieltoa ei ole käytetty, joskaan kulkurilta poikkeaminen ei ole kilpailumenestyksen kannalta järkevää.

Suunnistuksellinen haastavuus pyöräsuunnistuksessa onkin lähinnä taito valita ja suunnitella nopein reitti rastilta toiselle. Varsinainen rastien löytäminen ei siis ole vaikeaa kuten tavallisessa kesäsuunnistuksessa. Pyöräsuunnistusradat ovat pituudeltaan maastopyöräkilpailujen pituisia. Vuonna 2008 pisin Suomessa ajettu miesten pääsarjan kilpailu oli pituudeltaan n. 120km ja lyhyimmillään n. 10km. Kilpailijoiden keskivauhti on yleensä n. 20-25km/h.

Kilpailijoita suomalaisissa kilpailuissa on yleensä kaikki sarjat mukaan lukien n. 80 – 250 kpl. Nuorimmat Suomenmestaruussarjat ovat 16 -vuotiaat ja vanhimmat 70-vuotiaat. Pyöräsuunnistus on siis harrastajamäärien valossa Suomessa lajina pienempi kuin esim. hiihtosuunnistus tai kesäsuunnistus, mutta tasoltaan maamme on lähellä maailman kärkeä. Lapissa ei ole -90-luvun jälkeen järjestetty virallisia pyöräsuunnistuskilpailuja, mutta laji on keskeisessä osassa myös seikkailu-urheilussa ja esimerkiksi vuonna 2008 Rovaniemellä järjestetyssä ”Artic Circle Adventure” -seikkailukilpailussa kilpailuun osallistuneet joukkueet myös pyöräsuunnistivat Rovaniemen ympäristössä.